

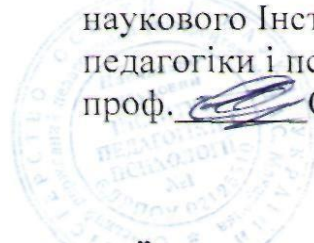
Сумський державний педагогічний
університет імені А.С.
Макаренка

Інститут педагогіки і психології

Кафедра психології

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Директор Навчально-
наукового Інституту
педагогіки і психології
проф. С.М. Кондратюк

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

другий (магістерський) рівень

ПСИХОЛОГІЯ ОСВІТИ

галузь знань – 01 Освіта / Педагогіка

спеціальність – 014 Середня освіта (Мова і література (російська))

додаткова предметна спеціальність – 014 Середня освіта (Мова і література (англійська))

освітньо-професійна програма: Середня освіта (Російська мова і зарубіжна література. Англійська мова)

Мова навчання – українська

Погоджено науково-методичною комісією

Інституту педагогіки і психології

28 серпня 2020 р.

Голова

Тарасова Т. Б., канд. психол. н., доцент

Розробники:

Тарасова Т. Б., канд. психол. н., доцент, доцент кафедри психології
Бедлінський О. І., канд. психол. н., доцент, доцент кафедри психології

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри психології
Протокол № 1 від «27» серпня 2020р.

Завідувач кафедри

Кузікова С.Б. канд. психол. н., професор

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Магістр	Обов'язкова	
		Рік підготовки:	
1-й		1-й	
Семестр			
1-й		1-й	
Лекції			
14 год.		4 год.	
Практичні, семінарські			
14 год.		4 год.	
Лабораторні			
–		–	
Самостійна робота			
60 год.		82 год.	
Консультації:			
2 год.	–		
Загальна кількість годин – 90	Вид контролю: залік		

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення навчальної дисципліни «Психологія освіти» є:

– сформувати у студентів знання про сутність та закономірності психічного розвитку людини завдяки власній активності по засвоєнню соціально-історичного досвіду та про психологічні особливості процесу навчання та виховання як цілеспрямованого керування цією діяльністю;

– сформувати в студентів цілісні знання про психологічні аспекти педагогічної діяльності в сучасних загальноосвітніх та вищих освітніх установах;

– розвинути в студентів основні професійно-психологічні компетенції при аналізі якості результатів педагогічної діяльності, визначенні продуктивності педагогічного процесу і оптимальності умов досягнення високих результатів у професійній діяльності.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Психологія освіти» є:

– розкрити сутність основних понять, які в сукупності визначають психологічну характеристику сучасної педагогічної діяльності;

– розкрити й проаналізувати предметний зміст і мотивацію сучасної педагогічної діяльності, її види й форми, основні функції й стилі;

– забезпечити засвоєння основних психологічних характеристик сучасної педагогічної діяльності;

– прищепити студентам навички аналізу психологічних аспектів педагогічної діяльності з метою їх застосування в майбутній діяльності;

– сприяти розвитку творчого потенціалу студентів у процесі освоєння даного курсу за допомогою спеціально розробленої системи творчих завдань;

– сприяти становленню особистісної професійно-педагогічної позиції в аналізі і оцінці педагогічної діяльності фахівців різного профілю сучасних освітніх систем;

– переконати студентів у тому, що психологічні знання – основний науковий фундамент педагогічної діяльності, який забезпечує її творчий характер;

– сформувати у студентів змістовний інтерес до дітей та студентів, як необхідну умову їх майбутньої професії.

Дисципліна спрямована на формування таких компетентностей:

ІК. Здатність розв'язувати складні завдання й комплексні проблеми в галузі філологічної освіти та науки в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає глибоке переосмислення й удосконалення наявних і набуття нових цілісних знань та навичок інноваційного характеру, проведення власного наукового дослідження та характеризується невизначеністю умов та вимог.

ЗК 1. Знання та розуміння специфіки професії, професійних прав і обов'язків, предметної галузі.

ЗК 2. Здатність використовувати знання сучасних проблем науки в професійній діяльності, критично осмислювати основні світоглядні теорії, принципи.

ЗК 3. Здатність до пошуку, опрацювання та інтерпретації інформації з різних джерел.

ЗК 4. Здатність до використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності й навчанні, володіння комп'ютерною та інформаційною культурою.

ЗК 5. Здатність до рефлексії, професійної та особистісної самоосвіти, проектування подальшого освітнього маршруту та професійної кар'єри.

ЗК 6. Здатність до абстрактного, аналітичного мислення, генерування нових ідей.

ЗК 8. Здатність працювати автономно та в команді (професійній, науковій), керуватися принципами діалогу й співпраці.

ЗК 9. Здатність діяти свідомо та відповідально на основі принципів професійної етики, дотримуватись правил академічної доброчесності.

ЗК 10. Здатність цінувати, толерантно сприймати різноманітність думок та мультикультурність, працювати в міжнародному форматі.

ФК 1. Здатність демонструвати новітні концептуальні та методологічні знання в галузі освіти, філології, методики викладання філологічних дисциплін у загальноосвітніх закладах; усвідомлювати вплив сучасних психолого-педагогічних, дидактичних, лінгвістичних, літературознавчих парадигм на методику викладання фахових дисциплін.

ФК 2. Здатність оперувати основними поняттями філософії освіти, психолого-педагогічних, лінгвістичних, літературознавчих дисциплін, вільно користуватися спеціальною термінологією.

ФК 4. Здатність організувати навчально-виховний процес як педагогічну взаємодію його учасників, спрямовану на розвиток учнів; забезпечувати сприятливий психологічний клімат у педагогічному та учнівському колективах.

ФК 10. Готовність до здійснення наукового дослідження за допомогою сучасних методів науки, здатність розвивати й удосконалювати рівень володіння методологією наукових досліджень методичного й філологічного характеру.

Методи навчання: проблемний, дослідницький, частково-пошуковий, інтерактивно-комунікативний.

2. Передумови для вивчення дисципліни

Передумовою вивчення навчальної дисципліни «Психологія освіти» є вивчення навчальних дисциплін «Психологія», «Педагогіка», методики викладання конкретних дисциплін, проходження виробничої педагогічної практики.

3. Результати навчання за дисципліною

<p>Знання</p>	<p>ПРЗ 1. Знання та розуміння шляхів інноваційного розвитку сучасної системи освіти України в умовах реформаційних перетворень.</p> <p>ПРЗ 2. Базові уявлення про філософсько-методологічну характеристику сучасного стану освіти в Україні та за кордоном.</p> <p>ПРЗ 3. Знання психологічних, педагогічних та інших чинників, що впливають на процес навчання сучасних школярів, структуру педагогічних здібностей та шляхи їх формування в учнів.</p> <p>ПРЗ 4. Поглиблені знання системи викладання російської, англійської мови, зарубіжної літератури в закладах освіти (в базовій і профільній</p>	<p>– знати завдання психології освіти в системі інших психологічних дисциплін і її відношенні до педагогіки та освітніх трансформацій в світі та розвитку освіти України;</p> <p>– знати психологічну сутність найбільш важливих сучасних педагогічних інновацій.</p> <p>– володіти методами аналізу навчально-виховних ситуацій.</p> <p>– знати взаємозв'язок навчання й виховання;</p> <p>– знати основні психологічні теорії, які розкривають закономірності психічного розвитку;</p> <p>– знати психологічну сутність шляхів та засобів підвищення розвиваючого ефекту навчання та виховання;</p> <p>– знати психологічні закономірності становлення й розвитку навчальної діяльності;</p> <p>– знати психологічну сутність індивідуалізації та диференціації навчання та виховання.</p> <p>– знати закономірності професійного спілкування педагога;</p> <p>– знати психологічні ознаки спільної продуктивної діяльності вчителя з учнями та узагальнені шляхи її</p>
----------------------	---	--

	<p>школі); знання сучасних методик і технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних, для успішної організації навчально-виховного процесу.</p> <p>ПРЗ 9. Знання методології, технології наукових досліджень у галузі філології, методики викладання російської мови та зарубіжної літератури.</p>	<p>організації;</p> <p>– знати психологічну сутність педагогічної взаємодії та її вплив на психічний розвиток та формування особистості;</p> <p>– знати функціональну структуру навчання: мети, мотиви, орієнтовні, контрольні, оцінні компоненти.</p> <p>– знати основні наукові та методичні джерела з психологічних основ організації навчально-виховного процесу;</p>
<p>Уміння</p>	<p>ПРУ 2. Уміти застосовувати методологічну компетентність, основні положення філософських теорій до дослідження й вирішення професійних (освітніх і наукових) проблем.</p> <p>ПРУ 3. Уміти визначати шляхи формування та розвитку інтелектуально-емоційної сфери особистості учня, його пізнавально-розумових здібностей, індивідуально-психологічних особливостей та спеціальних навчальних умінь.</p> <p>ПРУ 4. Уміти моделювати навчально-виховний процес та його елементи, прогнозувати перспективи розвитку певного методичного</p>	<p>– використовувати методи аналізу навчально-виховних ситуацій.</p> <p>– вміти адекватно обирати зміст та засоби індивідуалізації та диференціації навчання та виховання.</p> <p>– вміти визначати та оцінювати критерії ефективності навчання.</p>

	<p>явища, діагностувати можливі помилки школярів та труднощі в засвоєнні програмного матеріалу, на основі чого здійснювати оптимальний вибір методів і прийомів навчання.</p> <p>ПРУ 5. Уміти проектувати й проводити різні види занять з урахуванням індивідуально-вікових особливостей учнів, інноваційних освітніх технологій, досвіду творчо працюючих педагогів.</p> <p>ПРУ 11. Уміти планувати, організовувати, здійснювати, презентувати наукове дослідження методичного та філологічного спрямування із застосуванням сучасних методик і технологій, зокрема інформаційних, дотримуватися вимог академічної доброчесності; впроваджувати результати власних досліджень в практичну діяльність.</p>	<p>– вміти аналізувати та об'єктивно оцінювати педагогічний досвід.</p> <p>– вміти аналізувати літературу з психолого-педагогічних проблем;</p> <p>– вміти аналізувати психологічний зміст та особливості різних форм навчальних занять у вищій школі.</p>
<p>Комунікація</p>	<p>ПРК 3. Здатність знаходити оптимальні шляхи ефективної взаємодії в учнівському, студентському, науковому, професійно-педагогічному</p>	<p>– вміти організовувати продуктивну взаємодію зі студентами та викладачами;</p> <p>– вміти обирати людиноцентровані зміст та засоби професійного спілкування.</p>

	<p>колективах та з представниками інших професійних груп різного рівня; реалізовувати ефективні стратегії існування людини в умовах сучасного мультикультурного середовища.</p>	<p>– проявляти повагу до думки інших; – вміти переконливо обґрунтовувати та тактовно відстоювати свою позицію в навчальних дискусіях.</p>
<p>Автономія і відповідальність</p>	<p>ПРА 2. Здатність прогнозувати, адекватно оцінювати професійно та особистісно значущі проблеми й складності, пропонувати оптимальні шляхи їх вирішення із застосуванням нестандартних та інноваційних підходів.</p> <p>ПРА 3. Уміти критично оцінювати власну навчальну, професійну (освітню, наукову) діяльність, будувати й втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення з високим рівнем автономії.</p>	<p>– вміти об'єктивно оцінювати основні характеристики засвоєної професійної діяльності.</p> <p>– вміти застосовувати людиноцентровані прийоми продуктивної критики; – знати психологічну структуру професіограми педагогів; – знати сутність та структуру професійної мотивації педагога та мотивації навчання студентів у педагогічному ЗВО; – проявляти активність у самоосвітній діяльності.</p>

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Шкала ECTS	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
A	«Відмінно» – навчальна діяльність високої якості та відповідає всім вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно повністю, без пробілів, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані на високому рівні, всі передбачені програмою навчання навчальні завдання виконані, якість їх виконання оцінено числом

	балів, близьким до максимального.
В	«Дуже добре» – навчальна діяльність високої якості та відповідає всім основним вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно повністю, без пробілів, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі передбачені програмою навчання навчальні завдання виконані, якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального.
С	«Добре» – навчальна діяльність якісна та відповідає більшості вимог, теоретичний зміст курсу освоєно повністю, без суттєвих пробілів, деякі практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані недостатньо, всі передбачені програмою навчання навчальні завдання виконані, якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі з виконаних завдань, можливо, містять помилки.
D	«Задовільно» – навчальна діяльність якісна та відповідає основним вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно частково, але пробіли не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано, деякі види завдань виконані з помилками.
Е	«Посередньо» – навчальна діяльність слабка та не відповідає більшості вимог, теоретичний зміст курсу освоєно частково, наявні деякі пробіли, деякі практичні навички роботи не сформовані, багато навчальних завдань, що передбачені програмою навчання, не виконані, або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального
FX	«Незадовільно» (з можливістю перездачі) – навчальна діяльність низької якості та не відповідає основним вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно частково, наявні суттєві пробіли, необхідні практичні навички роботи не сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконано, або якість їх виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості оволодіння навчальною дисципліною.
F	«Незадовільно» (без можливості перездачі) – навчальна діяльність низької якості та не відповідає вимогам, теоретичний зміст курсу не освоєно, необхідні практичні

	навички роботи не сформовані, всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки, додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не призведе до будь-якого значимого підвищення якості оволодіння навчальною дисципліною.
--	--

Критерії оцінювання самостійної роботи здобувачів

Для оцінювання рівня виконання індивідуальних завдань та самостійної роботи студентів застосовуються такі критерії:

1) повнота виконання завдання (елементарна; фрагментарна; повна / неповна);

2) рівень самостійності студента (під керівництвом викладача; самостійно);

3) сформованість навчально-інформаційних умінь (робота з підручником, складання плану, конспекту; вміння користуватися навчальною, науковою та довідковою літературою, словниками та ін.);

4) сформованість навчально-інтелектуальних умінь (визначення понять, аналіз, синтез, порівняння, класифікація, систематизація, узагальнення; вміння відповідати на питання, виконувати завдання та ін.);

5) рівень сформованості спеціальних умінь (уміння використовувати на практиці набуті знання):

– високий: володіння навичками творчо-дослідницької діяльності;

– достатній: використання набутих знань у стандартних практичних ситуаціях;

– середній: уміння обирати відомі способи дії для виконання спеціальних завдань;

– низький: володіння навичками проводити обробку навчальної інформації без подальшого її аналізу.

5. Розподіл балів

РОЗДІЛ 1		РОЗДІЛ 2				РОЗДІЛ 3		РОЗДІЛ 4		Разом	Сума
Т.	Т.	Т.	Т.	Т.	Т.	Т.	Т.	Т.	Т.		
1.1	1.2	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	4.1	4.2		
Поточний контроль											100
2	2	4	4	4	4	3	3	3	3	32	
Контроль самостійної роботи											
6	6	7	8	7	7	6	7	7	7	68	

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	задовільно
60 - 63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. Засоби діагностики результатів навчання

Поточний та підсумковий контроль проводяться відповідно до вимог Положення «Про порядок оцінювання знань студентів у Європейській кредитно-трансферній системі (ЄКТС) організації освітнього процесу», затвердженого вченою Радою СумДПУ ім. А. С. Макаренка (протокол №7 від 23.02.2015). Для поточного контролю використовуються форми: опитування та виступи на практичних заняттях, активна участь в обговоренні теоретичних питань, в проведенні психодіагностичних методик, обробленні та аналізі їхніх результатів, у виконанні, обговоренні та оцінюванні практичних завдань, тестування, індивідуальне навчально-дослідне завдання у вигляді письмові роботи. Результати самостійної роботи контролюються з використанням технології дистанційного навчання. Підсумковий контроль – залік.

7. Програма навчальної дисципліни

7.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. ВСТУП ДО ПСИХОЛОГІЇ ОСВІТИ

Тема 1.1. Психологія освіти як галузь психологічної науки. Академічна доброчесність як принцип освітнього процесу.

Поняття психології освіти. Об'єкт і предмет психології освіти. Місце психології освіти в системі психологічної науки. Структура психології освіти. Завдання психології освіти як науки. Зв'язок психології освіти з іншими галузями психології і педагогікою. Психологія освіти та педагогічна психологія. Педагогічна психологія як базисна наука для педагогіки і

часткових методик. Педагогічна психологія і практика навчання. Розширення сфер дослідження і застосування психології освіти на сучасному етапі розвитку освіти. Роль психології освіти як науки в житті суспільства, у професійній підготовці педагогічних кадрів.

Система основних понять психології освіти. Основні теорії та напрямки психології освіти. Методи психології освіти. Методологія, метод, методика і їх співвідношення в дослідженнях з психології освіти. Класифікація методів психології освіти (Б. Г. Ананьєв). Метод зрізів і генетичний метод. Характеристика групи емпіричних методів психології освіти: спостереження, експеримент, інтерв'ю, анкетування, психодіагностичні методи. Метод формуючого експерименту, особливості його планування і проведення. Використання тестів в дослідженнях з психології освіти. Інші класифікації методів психології освіти.

Сутність поняття «академічна доброчесність». Положення Закону України «Про освіту» щодо академічної доброчесності (стаття 42). Показники дотримання академічної доброчесності викладачами та здобувачами освіти. Види порушення норм академічної доброчесності викладачами та здобувачами освіти. Психологічні чинники порушення норм академічної доброчесності учасниками освітнього процесу у ЗВО. Форми відповідальності за порушення норм академічної доброчесності учасниками освітнього процесу у ЗВО. Психологічні шляхи попередження порушення норм академічної доброчесності у ЗВО.

Тема 1.2. Історія та теоретичні основи психології освіти.

Становлення і розвиток психології освіти та педагогічної психології. Етапи становлення психології освіти як науки. Історична зміна предмету психології освіти.

Початковий етап розвитку психології освіти (кінець XIX - початок XX ст.): розвиток педагогічної психології в США та Європі (Англія, Німеччина, Франція, Швейцарія та ін.). Відкриття в області психології, що зробили істотний внесок в розвиток психології освіти (Еббінгауз, Гельмгольц, Вундт та ін.).

Становлення психології освіти в Російській імперії та в Україні в ХУІІ-ХІХ ст. (М. В. Ломоносов, М. І. Новиков, Ф. Прокопович, Г. С. Сковорода, В. М. Татищев, Т. Г. Шевченко та ін.). Внесок К. Д. Ушинського, І. М. Сеченова, П. Ф. Каптерева в становлення педагогічної психології як науки.

Предмет і завдання педагогічної психології в Російській імперії та в Україні у кінці XIX – на початку XX ст. (С. А. Ананьїн, П. Ф. Каптерев, О. Ф. Лазурський, П. Ф. Лесгафт, А. П. Нечаєв, С. Ф. Русова, О. І. Сікорський та ін.).

Розвиток психології освіти педагогічної психології в СРСР (Л. І. Божович, П. П. Блонський, Л. С. Виготський, П. Я. Гальперін, Д. Б. Ельконін, В. П. Зінченко, Б. С. Кобзар, Г. С. Костюк, О. М. Леонтьєв, Н. А. Менчинська, С. Л. Рубінштейн та ін.). Розробка проблем педагогічної

психології в Україні (М. І. Алексєєва, Г. О. Балл, І. Д. Бех, М. Й. Боришевський, І. С. Булах, Ю. З. Гільбух, Т. М. Лисянська, Д. Ф. Ніколенко, С. Д. Максименко, І. О. Синиця, Л. Е. Орбан-Лембрик, П. Р. Чамата, В. І. Чепелєв, О. Я. Чебикін та ін.).

Суперечності і пошуки психології освіти в сучасний період. Перспективи розвитку педагогічної психології як науки.

Методологічні та теоретичні основи психології освіти.

Розділ 2. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

Тема 2.1. Психологічна сутність навчання.

Поняття наuczіння, учіння, навчальна діяльність, навчання. Види навчання людини.

Поняття навчання в педагогічній психології. Різноманіття підходів до навчання в різних науках, галузях педагогіки і психології. Вплив основних теоретичних напрямків на психологію навчання. Навчання як цілеспрямоване та організоване наuczіння, як процес стимуляції і управління зовнішньої і внутрішньої активністю учня.

Проблема зв'язку навчання та розвитку. Теорія Ж. Піаже стосовно співвідношення навчання та розвитку. «Експерименти Піаже» та висновки з них. Л. С. Виготський про співвідношення навчання та розвитку. "Рівень актуального розвитку" та "зона найближчого розвитку".

Структура навчання. Психологічні проблеми навченості і шкільної успішності. Зворотній зв'язок в навчанні. Проблеми диференціації і індивідуалізації навчання. Види навчання. Особистісно-діяльнісний підхід в організації навчання.

Диференціація та індивідуалізація навчання. Здатність до навчання та критерії розумового розвитку. Спеціалізація та рівнева диференціація: переваги, недоліки, проблеми впровадження. "принцип розведення рівнів" як сучасний варіант впровадження ідей диференціації та індивідуалізації навчання.

Психологічні проблеми інноваційної діяльності в освіті. Поняття педагогічної інновації. Рівні та види інновацій. Організаційно-управлінські проблеми інноваційної діяльності в освіті. Етапи введення освітніх інновацій. Типологія ставлення педагогів до освітніх інновацій.

Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.

Шляхи підвищення розвивального ефекту навчання. Поняття «педагогічна технологія» та проблема психологічних засад сучасних педагогічних технологій. Теоретичні основи сучасних педагогічних технологій. Базові психолого-педагогічні поняття педагогічної технології. Класифікація педагогічних технологій. Психологічні проблеми педагогічних інновацій.

Стислий аналіз основних педагогічних технологій (на вибір викладача в залежності від специфіки факультету). Технології вдосконалення навчального матеріалу та управління процесом навчання (технологія

розвивального навчання В.В. Давидова, теорія поетапного формування розумових дій (П. Я. Гальперін, Н. Ф. Талізін), «Діалог культур» (В. А. Біблер, С. Ю. Курганов), укрупнення дидактичних одиниць (П. М. Ерднієв), технології модульного навчання, технології колективного та групового навчання).

Програмовані та інформаційно-комунікативні технології (технологія програмованого навчання, технології формування інформаційної культури, технологія застосування засобів ІКТ в навчанні та керівництві школою, технології комп'ютерного уроку, технології використання Інтернету у навчально-виховному процесі, технологія медіаосвіти та використання ЗМІ).

Технології активізації та інтенсифікації навчальної діяльності учнів (система розвивального навчання Л. В. Занкова, проблемне навчання, ігрові технології, технологія сучасного проектного навчання, інтерактивні технології, технології комунікативного навчання іншомовній культурі, технологія схемних та знакових моделей змісту навчання (В.Ф. Шаталов), «Екологія та розвиток» (Л. В. Тарасов).

Проблемні методи. Психологічна сутність проблемної побудови навчально-виховного процесу. Типологія навчальних проблемних ситуацій. Ефективність використання проблемних методів у процесі навчання. Шляхи створення та етапи вирішення проблемних ситуацій у навчально-виховному процесі з психології. Рівні складності проблемного навчання в процесі навчання.

Інтерактивні методи. Психолого-педагогічна сутність інтерактивних методів навчання. Види інтерактивних методів: ігрові та тренінгові. Ігрові методи, їх сутність, особливості організації та ефективність. Види навчальних ігор: ігри-драматизації, рольові ігри, ділові ігри. Вимоги до підготовки та проведення ігрових методів у процесі навчання. Елементи тренінгів як органічний компонент інтерактивних методів у навчально-виховному процесі. Вимоги до введення інтерактивних методів у процес навчання психології.

Інформаційні методи. Сутність та психолого-педагогічна ефективність використання інформаційних технологій у навчально-виховному процесі. Функції комп'ютера в процесі навчання. Можливості та обмеження використання комп'ютерних технологій у процесі навчання. Реалізація ідей програмованого навчання в умовах сучасної комп'ютеризації освіти. Елементи програмованого навчання в навчально-виховному процесі.

Гуманістично та особистісно зорієнтовані технології (особистісно-зорієнтоване розвивальне навчання (І. С. Якіманська), педагогіка співробітництва, гуманістично-особистісна технологія Ш. А. Амонашвілі, викладання літератури як предмета, що формує людину (Є. М. Ільїн), технологія вітагенної освіти (О. С. Белкін), технології диференційованого та індивідуалізованого навчання, технологія саморозвивального навчання (Г. К. Селевко).

Технології вільної освіти та природо-відповідні технології (технології

фізичного виховання, зберігання та зміцнення здоров'я, природовідповідні технології навчання читанню, письму, математиці (О. М. Кушнір), технології навчання обдарованих дітей, технологія вільної школи Саммерхіл, Вальдорфська педагогіка, технологія саморозвитку (М. Монтесорі), технології «Дальтон-план», «Школа-парк», вільної праці.

Психологічні проблеми комп'ютеризації навчання. Комп'ютерна грамотність – зміст та шляхи формування. Переваги та недоліки комп'ютеризації навчання. Форми комп'ютеризації. Наочність та технічні засоби в процесі навчання.

Проектне навчання. Психологічна сутність проектного навчання. Позиції учня та педагога у проектному навчанні. Види навчальних проектів. Етапи проектного навчання. Переваги та складності проектного навчання.

Взаємозв'язок та взаємне доповнення різних технологій організації навчання та необхідність їх комплексного використання.

Тема 2.3. Психологія навчальної діяльності.

Психологія навчальної діяльності. Співвідношення понять «навчіння», «навчання», «навчальна діяльність».

Психологічні теорії учіння в контексті основних напрямів психології. Діяльність як пояснювальний принцип в педагогічній психології. Діяльнісний підхід і діяльнісні теорії навчання у вітчизняній педагогічній психології.

Учіння (навчальна діяльність) як діяльність: цілі учіння та їх значущість; мотиви учіння; навчальні дії. Проблема цілей навчальної діяльності та їх особистісного прийняття учнями. Види навчальної мотивації та проблема її розвитку.

Поняття мотивації і мотиву. Проблеми навчальної мотивації. Класифікації мотивів у педагогічній психології. Види, рівні та форми прояву мотивів навчання. Загальні підходи до формування та корекції мотивації навчання. Види навчальних дій та їх формування в навчальному процесі.

Психологічні закономірності засвоєння знань.

Формування у школярів навичок та умінь. Етапи та засоби формування конкретних понять. Етапи та засоби формування абстрактних понять.

Психологічна сутність та умови формування у школярів умінь навчатися самостійно.

Контроль, оцінювання та оцінка: психологічна основа та педагогічні форми. Функції та принципи контролю і оцінювання навчальної діяльності. Види оцінювання та їх ефективність.

Психологічні причини неуспішності в навчанні та шляхи її подолання. Типологія невстигаючих учнів. Проблема «відносної неуспішності». Перехід від зовнішнього оцінювання до самооцінювання.

Тема 2.4. Психологія виховання, самовиховання, та перевиховання.

Процес виховання як психологічна проблема. Проблема соціального запиту та мети виховання. Закономірності та принципи виховання. Методи виховання. Психологічні механізми функціонування різних стилів виховання.

Виховання дитини на різних етапах розвитку суспільства.

Психологічні механізми виховання дитини. Фактори та напрямки виховання. Психологічні основи підвищення ефективності виховного процесу.

Організація провідної діяльності як засіб виховання. Завдання виховання у різних вікових періодах. Психологічна характеристика основних засобів виховання.

Дитячий колектив та його виховні можливості.

Основні концепції та моделі виховання в сім'ї. Типологія сучасних сімей. Порушення сімейного виховання. Стиль сімейного виховання та його вплив на розвиток дитини. Стилї сімейного виховання на різних вікових етапах розвитку дитини.

Психологічна культура освітнього середовища та виховання. Основні психологічно орієнтовані моделі шкільного навчання. Освітнє середовище школи. Взаємодія вчителів і психолога як умова ефективної реалізації психологічної культури освітнього середовища школи.

Психологічні проблеми самовиховання. Співвідношення навчання, виховання і самовиховання. Самовиховання – вища форма самоуправління особистості. Проблема педагогічного управління самовихованням і її психологічний сенс. Готовність особистості до процесу самовиховання та етапи формування навичок самовиховання.

Умови організації процесу самовиховання школярів та дорослих.

Мотивація та засоби самовиховання.

Виховання та перевиховання «важких» дітей. Відносність поняття «важка дитина». Об'єктивні та суб'єктивні причини важковиховуваності. Зв'язок проблем виховання з кризовими явищами в розвитку. Загальна характеристика девіантної поведінки. Психологічні проблеми психокорекційної роботи

Розділ 3. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ З СТУДЕНТАМИ

Тема 3.1. Студентство як соціально-вікова група.

Психологічна характеристика студентства як періоду пізньої юності або ранньої дорослості (психофізіологічні особливості, протиріччя, соціальна ситуація розвитку). Вікова стратиграфія як прийняті в суспільстві норми спілкування між різними поколіннями. Типи культур в залежності від вікової стратиграфії.

Вищий навчальний заклад – один із провідних факторів соціалізації студента як фахівця. Адаптація студента до навчання у вищій школі, види адаптації, умови її ефективності.

Навчально-професійна діяльність як провідна в студентському віці. Формування професійної спрямованості особистості студента. Розвиток «Я-концепції» як показника особистісного зростання і професійного становлення студента. Складові та функції «Я-концепції».

Формування професійних та особистісних якостей майбутнього фахівця. Розвиток творчості в студентів. Самоосвіта та самовиховання студента, їх значення в його професійному зростанні. Готовність до професійної діяльності випускника ЗВО.

Психологічні особливості студентської групи та її структура. Рівні розвитку студентської академічної групи. Шляхи формування студентського колективу. Соціально-психологічні явища в студентській групі та їх вплив на особистість кожного студента. Проблема лідера та лідерства в студентській групі. Соціально-психологічний клімат у групі та його вплив на її працездатність. Психологічні засади студентського самоврядування. Закон України «Про вищу освіту» про студентське самоврядування.

Тема 3.2. Психологічна специфіка навчально-виховного процесу у ЗВО.

Загальна характеристика навчального процесу у ЗВО і навчально-професійної діяльності.

Педагогічне управління навчальним процесом у вищій школі та його психологічний аналіз із позицій сучасних вимог. Управління професійною рефлексією. Педагогічний процес як цілеспрямована активна взаємодія викладача зі студентом.

Студент як суб'єкт власної навчально-професійної діяльності. Мотиваційна спрямованість учіння студента. Формування професійних мотивів навчання. Власна пізнавальна активність студента, її спрямованість на засвоєння професійних знань, умінь і навичок. Розвиток творчого потенціалу студентів під час навчання.

Сучасні вимоги до особистості фахівця з вищою освітою та завдання виховання студентів відповідно до пріоритетних напрямів реформування освіти в Україні. Мета та зміст виховання студентської молоді. Психологічні механізми формування якостей особистості та відповідні функції виховання. Психолого-педагогічна характеристика основних напрямів реалізації функцій виховання у вищому навчальному закладі.

Етапи становлення моральної свідомості студента. Критерії моральної вихованості людини. Соціально-психологічні чинники і психологічні механізми формування національної самосвідомості студентів.

Роль педагогічного спілкування в розв'язанні соціально-моральних завдань професійної підготовки майбутнього фахівця. Виховна позиція викладача в педагогічній комунікативній взаємодії.

Розділ 4. ПСИХОЛОГІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА

Тема 4.1. Психологія педагогічної діяльності.

Психологія педагогічної діяльності. Загальна характеристика педагогічної діяльності. Структура педагогічної діяльності. Конструктивний, організаційний, комунікативний компоненти педагогічної діяльності.

Об'єктивні характеристики професійної педагогічної діяльності.

Вимоги до професійної компетентності педагога. Педагогічна культура особистості педагога. Спрямованість особистості вчителі як суб'єкта професійної діяльності. Професійна позиція педагога. Професійно значимі якості особистості педагога. Професійна компетентність педагога. Зміст теоретичної готовності педагога. Практична готовність педагога до професійної діяльності Основи самоосвітньої роботи вчителі. Професійне самовиховання вчителя. Педагогічна майстерність як вершина професійного становлення педагога.

Значущість педагогічного спілкування в навчально-виховному процесі. Комунікативна сторона педагогічного спілкування. Мова вчителя.

Взаємодія вчителя з учнями. Проблеми «педагогічної дистанції» та «педагогічного такту». Конфлікт у педагогічному спілкуванні.

Розуміння вчителем учнів. Перцептивні "бар'єри" та їх подолання. Психологічне походження та прояви суб'єктивізмів вчителів; необхідність запобігання та подолання суб'єктивізмів у стосунках вчителів та учнів. Розвиток педагогічної спостережливості вчителів.

Розвиток та вдосконалення характеристик ефективного спілкування вчителя з учнями.

Педагогічний колектив як умова ефективності праці вчителя.

Тема 4.2. Психологія особистості педагога та педагогічного колективу.

Вимоги суспільства і соціальні очікування по відношенню до особистості і діяльності педагога. Професійно-значущі якості вчителя, вихователя. Індивідуально-типологічні особливості вчителя, вихователя і їх значення в професійній діяльності. Психологічні вимоги до особистості педагога.

Професіограма педагога. Структурно-ієрархічна модель особистості вчителя. Здібності в структурі суб'єкта педагогічної діяльності. Характеристика основних функцій і педагогічних умінь. Психологічні вимоги до особистості педагога. Стили педагогічного спілкування та педагогічної діяльності. Типологія педагогів (В. М. Сорока-Росинський, Е. Г. Костяшкін, М. Тален, Є. І. Рогов, М. Г. Бобкова, І. Б. Назарова, А. В. Юревіч, Л. М. Мітіна, І. В. Вачков).

Професійний розвиток педагога. Поняття про педагогічну майстерність і педагогічну культуру. Психологічні аспекти виявлення, вивчення, узагальнення провідного педагогічного досвіду. Психологічні проблеми саморозвитку та самовдосконалення педагогів.

Поняття про професійну деформацію особистості. Прояви професійної деформації педагога. Явище емоційного вигорання у педагогічній діяльності: сутність, фази, засоби подолання.

Психологія педагогічного колективу. Поняття про педагогічний колектив, соціально-психологічна структура педагогічного колективу. Соціально- психологічний клімат колективу і його основні показники. Психологія «педагогічної команди».

7.2. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	Усього	у тому числі				Усього	у тому числі			
		Лекції	Практ.	Конс.	Самост.р		Лекції	Практ.	Конс.	Самост.р
Розділ 1. ВСТУП ДО ПСИХОЛОГІЇ ОСВІТИ										
Тема 1.1. Психологія освіти як галузь психологічної науки. Академічна доброчесність як принцип освітнього процесу.	8	1	1	–	6	7	–	–	–	7
Тема 1.2. Історія та теоретичні основи психології освіти.	8	1	1	–	6	8	–	–	–	8
Розділ 2. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ										
Тема 2.1. Психологічна сутність навчання.	7	1		2	4	8,5	0,5	–	–	8
Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.	17	3	6	–	8	12,5	0,5	1	–	11
Тема 2.3. Психологія навчальної діяльності.	9	2	1	–	6	10,5	0,5	–	–	10
Тема 2.4. Психологія виховання, самовиховання та перевиховання.	9	2	1	–	6	10,5	0,5	–	–	10
Розділ 3. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ З СТУДЕНТАМИ										
Тема 3.1. Студентство як соціально-вікова група.	8	1	1	–	6	7	0,5	0,5		6
Тема 3.2. Психологічна специфіка	8	1	1	–	6	7	0,5	0,5		6

навчально-виховного процесу у ЗВО.										
Розділ 4. ПСИХОЛОГІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА										
Тема 4.1. Психологічна характеристика педагогічної діяльності.	8	1	1	–	6	9,5	0,5	1	–	8
Тема 4.2. Психологія особистості педагога та педагогічного колективу.	8	1	1	–	6	9,5	0,5	1	–	8
Усього годин	90	14	14	2	60	90	4	4	–	82

Теми лекційних занять

Назва теми	Кількість годин	
	Денна форма	Заочна форма
Розділ 1. ВСТУП ДО ПСИХОЛОГІЇ ОСВІТИ		
Тема 1.1. Психологія освіти як галузь психологічної науки. Академічна доброчесність як принцип освітнього процесу.	1	
Тема 1.2. Історія та теоретичні основи психології освіти.	1	
Розділ 2. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ		
Тема 2.1. Психологічна сутність навчання.	1	0,5
Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.	3	0,5
Тема 2.3. Психологія навчальної діяльності.	2	0,5
Тема 2.4. Психологія виховання, самовиховання та перевиховання.	2	0,5
Розділ 3. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ З СТУДЕНТАМИ		
Тема 3.1 Студентство як соціально-вікова група.	1	0,5
Тема 3.2 Психологічна специфіка навчально-виховного процесу у ЗВО.	1	0,5
Розділ 4. ПСИХОЛОГІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА		
Тема 4.1. Психологічна характеристика педагогічної діяльності.	1	0,5
Тема 4.2. Психологія особистості педагога та педагогічного колективу.	1	0,5
Усього	14	4

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1.	Тема 1.1. Психологія освіти як галузь психологічної науки. Тема 1.2. Історія та теоретичні основи психології освіти. Академічна доброчесність як принцип освітнього процесу.	2	

2.	Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.	2	1
3.	Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.	2	
4.	Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.	2	
5.	Тема 2.3. Психологія навчальної діяльності. Тема 2.4. Психологія виховання, самовиховання, та перевиховання	2	
6.	Тема 3.1. Студентство як соціально-вікова група. Тема 3.2. Психологічна специфіка навчально-виховного процесу у ЗВО.	2	1
7.	Тема 4.1. Психологічна характеристика педагогічної діяльності. Тема 4.2. Психологія особистості педагога та педагогічного колективу.	2	2
Усього		14	4

Самостійна робота

Назва теми	Кількість годин	
	Денна форма	Заочна форма
Розділ 1. ВСТУП ДО ПСИХОЛОГІЇ ОСВІТИ		
Тема 1.1. Психологія освіти як галузь психологічної науки. Академічна доброчесність як принцип освітнього процесу.	6	7
Тема 1.2. Історія та теоретичні основи психології освіти.	6	8
Розділ 2. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ		
Тема 2.1. Психологічна сутність навчання.	4	8
Тема 2.2. Психологічні основи педагогічних технологій.	8	11
Тема 2.3. Психологія навчальної діяльності.	6	10
Тема 2.4. Психологія виховання, самовиховання та перевиховання.	6	10
Розділ 3. ПСИХОЛОГІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ З СТУДЕНТАМИ		
Тема 3.1. Студентство як соціально-вікова група.	6	6
Тема 3.2. Психологічна специфіка навчально-виховного процесу у ЗВО.	6	6
Розділ 4. ПСИХОЛОГІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА		
Тема 4.1. Психологічна характеристика педагогічної діяльності.	6	8
Тема 4.2. Психологія особистості педагога та педагогічного колективу.	6	8
Усього	60	82

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні

1. Бех І. Д. Виховання особистості. У 2 кн. Київ: Либідь, 2003. 280 с.
2. Бочелюк В. Й. Педагогічна психологія : навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2006. 248 с.
3. Вікова та педагогічна психологія / О. В. Скрипченко та ін. Київ: Просвіта, 2001. 416 с.

4. Власова О. І. Педагогічна психологія. Київ: Либідь, 2005. 400 с.
5. Дубровина И. В., Прихожан А. М. Возрастная и педагогическая психология: хрестоматия. Москва: Академия, 2003. 368 с.
6. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А. Психология высшей школы. Минск: Харвест, 2006. 416 с.
7. Мороз О. Г., Падалка О. С., Юрченко В. І. Викладач вищої школи: психолого-педагогічні основи підготовки: навчальний посібник / за заг. ред. академіка О. Г. Мороза. Київ: НПУ, 2006. 208 с.
8. Подоляк Л., Главник О. Основи педагогічної психології: навчальний посібник. Київ: Главник, 2006. 112 с.
9. Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи. Київ: Філ-студія, 2006. 320 с.
10. Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи: практикум. Київ: Каравела, 2008. 336 с.
11. Поліщук В. М. Вікова і педагогічна психологія: навчальний посібник. Суми: Університетська книга, 2007. 330 с.
12. Савчин М. В., Василенко Л. П. Вікова психологія : навчальний посібник Київ: Академвидав, 2009. 359 с.
13. Савчин М. В. Педагогічна психологія. Київ: Академвидав, 2007. 424 с.
14. Скрипченко О. В., Падалка О. С., Скрипченко Л. О. Психолого-педагогічні основи навчання : навчальний посібник. Київ: Український центр духовної культури, 2005. 710 с.

Додаткові

1. Амонашвили Ш. А. Воспитательная и образовательная функция оценки учеников. Москва: Педагог, 1984. 296 с.
2. Бадмаев Б. Ц. Психология в работе учителя. В 2 кн. Москва: ВЛАДОС, 2000. Кн. 1. Практическое пособие по теории развития, обучения и воспитания. 240 с.; Кн. 2. Психологический практикум для учителя: развитие, обучение, воспитание. 160 с.
3. Баранов А. А. Стресс-толерантность педагога. Теория и практика. Москва; Ижевск, 2002. 132 с.
4. Бернс Р. Развитие. Я – концепции и воспитание. Москва: Прогресс, 1986. 422 с.
5. Бех І. Д. Особистісно зорієнтоване виховання – нова освітня філософія. *Педагогіка толерантності*. 2001. № 1. С.16–19.
6. Бех І. Д. Спілкування як загальна психологічна основа виховання особистості. *Морально-духовний розвиток особистості в сучасних умовах*: збірник наук. праць. Київ: Педагогічна думка, 2000. С.10–18.
7. Болтівець С. І. Педагогічна психогігієна: теорія та методика. Київ: Редакція “Бюлетеня Вищої атестаційної комісії України”, 2000. 302 с.
URL : <http://uaed.narod.ru/BSIPedagogichnapsyhogigiena.htm>.
8. Бордовская Н. В. Диалектика педагогического исследования. Санкт-Петербург: РХГИ, 2001. 512 с.

9. Буянов М. И. Ребенок из неблагополучной семьи. Москва: Просвещение, 1988. 149 с.
10. Возрастная и педагогическая психология / под ред. М. В. Гамезо. Москва: Просвещение, 1984. 256 с.
11. Возрастная психология: личность от молодости до старости / М. В. Гамезо и др. Москва: Педагогическое общество России, 1999. 272 с.
12. Выготский Л. С. История развития высших психических функций. Собр. соч. Т.3. Москва, 1983.
13. Выготский Л. С. Педагогическая психология. Психология: классические труды. Москва, 1996.
14. Давыдов В. В. Проблема развивающего обучения. Москва: Педагогика, 1986. 240 с.
15. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А., Психология высшей школы. Минск: Харвест, 2006. 416 с.
16. Зарецкая И. И. Профессиональная культура педагога: учебное пособие. 2-е изд., перераб., доп. Москва: Арманов-центр, 2012. 160 с.
17. Зеер Э. Ф. Психология профессионального образования : учебник Москва: Academia, 2009. 240 с.
18. Иванова Е. О., Осмоловская И. М. Теория обучения в информационном обществе. Москва: Просвещение, 2011. 190 с.
19. Ильин Е. П. Психология для педагогов. Санкт-Петербург: Питер, 2012. 640 с.
20. Клаус Г. Введение в дифференциальную психологию учения. Москва: Педагогика 1987. 176 с.
21. Климов Е. А. Психология профессионала. Воронеж: НПО МО-ДЭК, 1996. 400 с.
22. Коломинский Я. Л., Панько Е. А. Диагностика педагогического взаимодействия. Минск: Национальный институт образования, 1993. 79 с.
23. Кон И. С. В поисках себя: личность и её самосознание. Москва: Политиздат, 1984. 335 с.
24. Костюк Г. С. Навчально виховний процес і психологічний розвиток особистості. Київ: Радянська школа, 1989. 608 с.
25. Леонтьев А. Н. Избранные психологические труды. В 2-х томах. Москва: Педагогика, 1983.
26. Лефрансуа Ги. Психология для учителя. Прикладная педагогическая психология. Санкт-Петербург: Прайм-еврознак, 2003, 416 с.
27. Маркова А. К. Психология труда учителя. Москва: Просвещение, 1993. 420 с.
28. Машбиц Е. И. Психологические основы управления учебной деятельностью. Киев : Вища школа, 1987. 224 с.
29. Митина Л. М. Учитель как личность и профессионал. Москва: Дело, 1994. 215 с.
30. Немов Р. С. Психология: в 3-х кн. Кн. 2. Психология образования. Москва: ВЛАДОС, 1997. 608 с.
31. Новые педагогические и информационные технологии в системе

- образования : учебное пособие. / Е. С. Полат и др.; под ред. Е. С. Полат. Москва: Академия, 2002. 272 с.
- 32.Обухова Л. Ф. Концепция Ж. Пиаже: за и против. Москва: МГУ, 1981. 191 с.
 - 33.Обучение и развитие / под ред. Л. В. Занкова. Москва: Педагогика, 1975.
 - 34.Оржеховська В. М., Виноградова-Бондаренко В. Є. Дитяча бездоглядність та безпритульність: історія, проблеми, пошуки: навчальний посібник. Київ: ЕКСІМСЕРВІС, 2004. 177 с.
 - 35.Подмазин С. И. Личностно-ориентированное образование: социально-философское исследование. Запорожье: Просвіта, 2000. 250 с.
 - 36.Подоляк Л., Главник О. Основи педагогічної психології : навчальний посібник. Київ : Главник, 2006. 112 с.
 - 37.Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи. Київ: Філ-студія, 2006. 320 с.
 - 38.Практическая психология образования / под ред. И. В. Дубровиной. Санкт-Петербург: Питер, 2006. 592 с.
 - 39.Психология человека от рождения до смерти / под ред. А. А. Реана. Москва: АСТ, 2015. 656 с.
 - 40.Психолого-педагогические аспекты учебного процесса в школе / под ред. С. Д. Максименко. Київ: Радянська школа. 176с.
 - 41.Раттер М. Помощь трудным детям / общ. ред. А. С. Спиваковской. Москва: Прогресс, 1987. 424 с
 - 42.Реан А. А. Психология познания педагогом личности учащихся. Москва: Высшая школа, 1990. 180 с.
 - 43.Реан А. А., Коломинский Я. Л. Социальная педагогическая психология. Санкт-Петербург: Питер, 2000. 416 с.
 - 44.Рогов Е. И. Учитель как объект психологического исследования: пособие для школьных психологов по работе с учителем и педагогическим коллективом. Москва: ВЛАДОС, 1998. 496 с.
 - 45.Селевко Г. К. Энциклопедия образовательных технологий : в 2 т. Москва: НИИ школьных технологий, 2006. 816 с.
 - 46.Семиченко В. А. Психологія педагогічної діяльності: навчальний посібник. Київ: Вища школа, 2004. 336 с.
 - 47.Столяренко Л. Д. Педагогическая психология. Ростов-на-Дону: Феникс, 2000. 544 с.
 - 48.Сухомлинська О. В. Про стан теорії і практики виховання в освітньому просторі України. *Шлях освіти*. 1998. № 3. С. 2 – 5.
 - 49.Талызина Н. Ф. Педагогическая психология. Москва: Академия, 1998. 288 с.
 - 50.Талызина Н. Ф. Практикум по педагогической психологии. Москва: Академия, 2002. 192 с.
 - 51.Туріщева Л. В. Професійний розвиток педагога: психологічний аспект. Харків: Основа, 2006. 141 с.
 - 52.Фридман Л. М., Волков К. Н. Психологическая наука – учителю. Москва: Просвещение, 1985. 224 с.

- 53.Фридман Л. М., Кулагина И. Ю. Психологический справочник учителя. Москва: Совершенство, 1998. 432 с.
- 54.Хазратова Н. В. Включення студента до соціально-психологічного простору ЗВО: типи особистісних проблем та консультативна робота з студентами. *Практична психологія та соціальна робота*. 2000. №2. С. 5 – 8.
- 55.Хон Р. Л. Педагогическая психология: принципы обучения: учебное пособие. 2-е изд.. Москва: Академический Проект, 2005. 736 с.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

1. Нормативні документи МОН України.
2. Підручники з психології для середньої та вищої школі.
3. Практикуми з психології.
4. Словники та енциклопедії з психології.
5. Предметна наочність – муляжі будови НС, предмети побуту.
6. Зображувальна наочність – схеми та таблиці.
7. Аудіо наочність.
8. Відео наочність.
9. Фрагменти навчальних занять в середній та вищій школі.
- 10.Мультимедійні презентації.
- 11.Сценарії ділових та рольових ігор.
- 12.Роздатковий матеріал з психодіагностичних методик.
- 13.Тестові завдання для комп'ютерного контролю.